

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0577
(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter, mr. A.P. Luitingh, prof. mr. dr. T.H.M. van Wechem,
leden en mr. E.H.C. Vos, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 19 augustus 2020
Ingediend door : De consument
Tegen : ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak : 23 juni 2021
Aard uitspraak : Bindend advies
Uitkomst : Vorderingen afgewezen
Bijlage : Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

De gegevens van de consument zijn door de bank geregistreerd in het incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (EVR), de gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister (IVR). Volgens de bank heeft de consument zijn betaalrekening ter beschikking gesteld ten behoeve van fraude en daarmee als geldezel gefungeerd. Zij heeft bovendien het bedrag dat de benadeelde op de betaalrekening overgemaakt heeft, teruggevorderd van de consument. De consument heeft een klacht ingediend over deze maatregelen van de bank. De commissie is van oordeel dat de gegevens van de consument geregistreerd mochten worden en dat de registratieduur van acht jaar niet verkort hoeft te worden. De bank hoeft haar vordering op de consument niet in te trekken en hoeft de kosten voor juridische bijstand niet te vergoeden. De vorderingen van de consument zijn afgewezen.

I. De procedure

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.
- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 31 maart 2021. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn vertegenwoordiger mr. J.J. van Kuijk, advocaat. De bank is eveneens verschenen.
- 1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument heeft in het verleden een betaalrekening geopend bij de bank. Daarbij maakte hij gebruik van een betaalpas met bijbehorende pincode, internetbankieren en de Mobiel Bankieren App.
- 2.2 Op 14 februari 2019 is een klant van de bank slachtoffer geworden van oplichting door middel van phishing (hierna: de benadeelde). Dit houdt in dat de benadeelde naar aanleiding van een phishingmail gegevens heeft ingevuld op een website. Met die gegevens kreeg een derde toegang tot de bankrekening van de benadeelde en heeft die derde in totaal € 14.360,- van de bankrekening van de benadeelde overgemaakt naar de betaalrekening van de consument. De benadeelde heeft hiervan aangifte gedaan bij de politie.
- 2.3 Hiervoor, op 13 februari 2019, is de benadeelde (buiten zijn medeweten) opgevoerd als gemachtigde voor de betaalrekening van de consument. De rekeninghouder die een persoon wil machtigen voor zijn of haar betaalrekening, moet ter bevestiging een TAN-code invullen.
- 2.4 Op 14 februari 2019 tussen 14:53 en 15:12 uur is de opnamelimiet van de betaalpas van de consument verhoogd via internetbankieren. Een dergelijke wijziging vindt plaats met behulp van de gebruikersnaam en het wachtwoord voor internetbankieren van de rekeninghouder en wordt vervolgens bevestigd via de Mobiel Bankieren App, met behulp van de vijfcijferige pincode. Eveneens op 14 februari 2019, tussen 14:51 en 15:49 uur, is een totaalbedrag van € 13.474,- afgeschreven van de betaalrekening van de consument, door middel van twee contante opnames en een betaling bij een electronicawinkel.
- 2.5 Op 19 februari 2019 heeft de bank een brief naar de consument gestuurd, waarin staat dat zijn betaalrekening naar voren gekomen is in een onderzoek naar fraude en dat de persoonsgegevens van de consument voor de duur van acht jaar opgenomen zijn in het incidentenregister en het Externe Verwijzingsregister (EVR). Ook zijn de gegevens van de consument opgenomen in de interne registers van de bank: de gebeurtenissenadministratie en het Interne Verwijzingsregister (IVR).
- 2.6 In een brief van 20 maart 2019 heeft de bank gevorderd dat de consument een bedrag van € 13.054,54 terugbetaalt, in verband met de bijschrijvingen op zijn betaalrekening op 14 februari 2019. In een brief gedateerd op 10 juni 2020 is opgenomen dat de vordering op dat moment € 13.703,81 bedraagt. Een e-mail van 29 augustus 2019 van de bank aan de consument vermeldt dat de vordering gebaseerd is op het feit dat de bank de benadeelde schadeloos gesteld heeft.

- 2.7 Op 8 juli 2019 heeft de consument bij de politie aangifte gedaan van fraude met betaalproducten. Volgens het proces-verbaal heeft hij verklaard dat een vriend vroeg of hij zijn betaalpas mocht lenen (hierna: de vriend) en dat de consument daarmee ingestemd heeft. Na contact met de politie en de bank over fraude met gebruik van de betaalrekening van de consument, heeft de consument geen contact meer gehad met de vriend.
- 2.8 In verband met de gebeurtenissen op 14 februari 2019, heeft de bank de betaalrekening van de consument opgeheven. De consument heeft vervolgens een convenantrekening bij de bank geopend.

De klacht en vordering

- 2.9 De consument heeft zijn betaalpas en pincode in goed vertrouwen uitgeleend aan de vriend, die de betaalpas nodig had om een aantal aankopen te doen. Tot grote ontsteltenis van de consument heeft de vriend misbruik gemaakt van zijn vertrouwen en heeft hij de betaalrekening gebruikt om frauduleuze handelingen te verrichten. Voor deze frauduleuze handelingen heeft de consument geen toestemming gegeven. Hij vindt het vreselijk dat zijn rekening hiervoor gebruikt is en hij heeft aangifte gedaan bij de politie van fraude en/of oplichting. De consument is naar eigen zeggen dus zelf eveneens slachtoffer geworden van oplichting. Achteraf beseft hij dat hij zijn betaalpas niet had mogen uitlenen, maar hij was niet van kwade wil.
- 2.10 Hij vindt het niet proportioneel dat de bank nu van hem verlangt dat hij een bedrag van € 13.703,81 betaalt. De consument beschikt niet over voldoende financiële middelen. Bovendien heeft de bank niet onderbouwd waarom de consument gehouden zou zijn om dit bedrag te voldoen. De rechtsgrond voor het instellen van een dergelijke vordering ontbreekt.
- 2.11 Daarnaast is het volgens de consument niet proportioneel dat hij gedurende een periode van acht jaar geregistreerd wordt in het incidentenregister, het EVR en het IVR. De consument heeft een vriendin en hij was voornemens om een huis te kopen. Daarnaast wil hij een eigen onderneming starten. Deze plannen worden nu gedwarsboemd door de lange duur van de registraties.
- 2.12 De consument vordert dat de registratie van zijn persoonsgegevens in het incidentenregister en het EVR doorgehaald wordt en dat de registratie in het IVR teruggebracht wordt naar twee jaar. Daarnaast vordert hij dat de vordering van de bank van € 13.703,81 op de consument komt te vervallen en dat de bank veroordeeld wordt in het voldoen van de kosten van de consument voor toevoeging van een advocaat van € 148,-.

Het verweer

2.13 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Te beoordelen vragen

3.1 Aan de commissie is ter beoordeling voorgelegd of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het incidentenregister, het EVR, de gebeurtenissenadministratie en het IVR en of de bank de vordering op de consument moet laten vervallen. Daarnaast is voorgelegd of de bank de kosten voor juridische bijstand van de consument moet vergoeden.

Juridisch kader

3.2 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: PIFI, zie de bijlage voor de relevante artikelen), Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht (zie de bijlage voor de relevante artikelen). De opname van persoonsgegevens in het incidentenregister, het EVR, de gebeurtenissenadministratie en het IVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

Beoordeling registratie in het EVR

3.3 Omdat opname van persoonsgegevens in het incidentenregister en het EVR, en met name het EVR, voor de consument vergaande gevolgen kan hebben, moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument.¹ Artikel 5.2.1 van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Uit een uitspraak van de Hoge Raad volgt dat voor het registreren van persoonsgegevens op grond van artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI, vereist is dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude opleveren. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist.² Vervolgens moet, op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI worden beoordeeld of op grond van een en ander opname in het incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd is en voor welke duur.

¹ Zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3, te vinden op www.rechtspraak.nl en Kifid GC 2017-717 onder 4.2, te vinden op www.kifid.nl.

² Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4, en Kifid GC 2018-377 onder 4.2 en 4.3.

- 3.4 De consument en de bank zijn het erover eens dat de betaalrekening, betaalpas en pincode van de consument op 14 februari 2019 gebruikt zijn voor de ontvangst en opname van geld dat afkomstig is van fraude. Zij twisten echter over de vraag in hoeverre de consument hierbij betrokken is.
- 3.5 De bank heeft een aantal omstandigheden naar voren gebracht die volgens haar tot de conclusie leiden dat de consument betrokken is bij (het medeplegen van) fraude en/of schuldwitwassen en dat hij dus als geldezel of moneymule gefungeerd heeft. Zo is op 14 februari 2019 de opnamelimiet van de betaalpas van de consument verhoogd met de gebruikersnaam en het wachtwoord van de consument voor internetbankieren. Vervolgens is deze limietverhoging bevestigd in de mobiele bankierenapp van de consument, met gebruik van zijn vijfcijferige pincode. Daarnaast is de benadeelde gemachtigd voor de rekening van de consument. Deze machtiging is bevestigd met behulp van een TAN-code die naar de mobiele telefoon van de consument verzonden is. Verder vindt de bank de verklaring van de consument over het gebruik van zijn betaalpas en pincode niet aannemelijk. De consument zou zijn pas en pincode hebben uitgeleend aan een vriend, maar vervolgens heeft de consument geen adres en telefoonnummer van hem. Bovendien is een veel gehoorde verklaring van moneymules dat ze nietsvermoedend hun pas en pincode hebben uitgeleend.
- 3.6 De consument heeft hiertegen ingebracht dat hij weliswaar zijn betaalpas niet had mogen uitlenen, maar dat hij niet van kwade wil was. Hij heeft geen toestemming gegeven voor de fraude en is naar eigen zeggen zelf eveneens slachtoffer geworden van oplichting. Ten aanzien van de limietverhoging en machtiging heeft de consument gesteld dat het voor hem volstrekt onduidelijk is hoe dit heeft kunnen gebeuren. Hij heeft naar voren gebracht dat hij misschien zelf gehackt is, waardoor anderen de beschikking konden krijgen over zijn internetbankieren. Volgens de consument is het gebruik van TAN-codes bovendien niet veilig en is bekend dat daarmee gefraudeerd wordt.
- 3.7 De commissie volgt de consument niet in zijn stelling dat hem alleen aangerekend kan worden dat hij zijn pas en pincode uit handen gegeven heeft. Hoewel de hiervoor genoemde omstandigheden – waaronder de limietverhoging en de machtiging; het afstaan van de betaalpas en pincode aan de vriend waarna bedragen afkomstig uit fraude op de betaalrekening zijn ontvangen en het feit dat vrijwel direct na de ontvangst van deze gelden een groot deel daarvan van de rekening is gepind met de betaalpas van de consument – ook als toevalligheden kunnen worden aangemerkt, passen deze ook bij het handelen en/of het gedragspatroon van iemand die als geldezel fungeert.³ Hiervan gaat de commissie ook uit, nu hetgeen de consument naar voren heeft gebracht niet kan ontzenuwen dat hij op enige wijze betrokken is geweest bij de fraude.

³ Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 9 november 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:10752.

Hierbij neemt de commissie in aanmerking dat de verklaring van de consument over de limietverhoging en de machtiging niet onderbouwd zijn. Die verklaringen zijn bovendien niet aannemelijk, omdat dit zou betekenen dat de vriend of diens mededaders eerst de computer en/of de mobiele telefoon van de consument gehackt zouden hebben (ten behoeve van het gebruik van internetbankieren en zijn mobiele app) en dat de vriend hem vervolgens gevraagd zou hebben of hij de betaalpas en pincode van de consument mocht lenen. Verder heeft de bank erop gewezen dat voor fraude met TAN-codes vereist is dat de frauderende partij de TAN-codes via de rekeninghouder (in dit geval de consument) verkrijgt.

- 3.8 Al deze feiten en omstandigheden, in onderlinge samenhang bezien, brengen de commissie tot het oordeel dat de bank ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR de conclusie heeft mogen trekken dat de consument betrokken was bij de fraude. Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de commissie in voldoende mate komen vast te staan dat de gedragingen van de consument voldeden aan de hiervoor onder 3.3 genoemde maatstaf dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

De proportionaliteit van de registratie in het EVR

- 3.9 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur; de bank dient daarbij de belangen van de consument mee te wegen.⁴ De consument moet vervolgens onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.
- 3.10 Ten aanzien van proportionaliteit van de registratie in het EVR en de duur van deze registratie, heeft de bank gesteld dat het maatschappelijk belang bij de registratie zwaarder weegt dan het individuele belang van de consument. Verder heeft de bank erop gewezen dat de consument een convenantrekening heeft. De consument heeft gesteld dat hij een huis wil kopen en een eigen bedrijf wil starten. Door de registraties wordt hij belemmerd in het afsluiten van respectievelijk een hypothecaire geldlening en zakelijke bankproducten.
- 3.11 De commissie begrijpt dat de registratie nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de consument. Naar het oordeel van de commissie heeft de bank echter groot belang bij het opnemen van de gegevens van de consument in de registers. Door te fungeren als geldezel heeft de consument eraan bijgedragen dat met behulp van zijn bankrekening bij de bank de benadeelde kon worden opgelicht.

⁴ Kifid GC 2016-302, onder 4.9.

3.12 Het belang van de financiële sector bij registratie van de persoonsgegevens van de consument weegt naar het oordeel van de commissie zwaarder dan het belang van de consument bij het niet registreren van de persoonsgegevens. Daarbij zijn de commissie geen verlichtende omstandigheden gebleken. Het beroep van de consument op uitspraak Kifid GC 2020-405 gaat niet op, omdat in die uitspraak niet geoordeeld is dat het belang van de consument zwaarder woog dan het belang van de financiële dienstverlener. Gelet op het ontbreken van een nadere onderbouwing van de consument van zijn belang op dit moment anders dan de enkele stelling dat hij van plan is een huis te kopen en een bedrijf te starten, het ontbreken van blijk van inzicht in zijn handelwijze en de ernst van het aan de consument te verwijten handelen, acht de commissie de registratie voor de duur van acht jaar proportioneel.

Beoordeling registratie in het incidentenregister

3.13 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie in het incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het incidentenregister blijven staan.

Beoordeling registratie in de gebeurtenissenadministratie en het IVR

3.14 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank tot registratie in de gebeurtenissenadministratie en het IVR mocht overgaan, wordt het volgende overwogen. De gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Op registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG ook voldoende is om de registratie in de interne registers te handhaven.

De vordering van de bank

3.15 De consument heeft zich verder beklagd over het feit dat de bank het bedrag van € 13.703,81 van hem terugvordert. Het staat vast dat de consument zijn betaalpas en pincode heeft afgestaan aan de vriend. De consument heeft hiermee in strijd met de Voorwaarden gebruik betaalpassen en creditcards van ING gehandeld. De commissie is van oordeel dat dit een tekortkoming is in de nakoming van de verbintenissen van de consument, die aan hem kan worden toegerekend, zoals bedoeld in artikel 6:74 van het Burgerlijk Wetboek (BW) (zie de bijlage).

3.16 Omdat het bedrag van € 14.360,- is overgemaakt van de betaalrekening die de benadeelde bij de bank aanhoudt, moest de bank dit bedrag aan de benadeelde vergoeden op grond van artikel 7:528 BW (zie de bijlage). De bank heeft dit dan ook gedaan.

Zij lijdt hiermee schade die is veroorzaakt door de toerekenbare tekortkoming van de consument. De commissie is van oordeel dat de bank op grond van artikel 6:74 BW een vordering op de consument heeft voor vergoeding van haar schade.⁵ De vordering van de consument tot het laten vervallen van deze vordering op hem, wordt daarom afgewezen.

Juridische bijstand

3.17 Nu de vorderingen van de consument ten aanzien van de registraties en ten aanzien van de vordering van de bank zijn afgewezen, is er geen grond voor toewijzing van een vergoeding voor kosten van juridische bijstand.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

⁵ Zie voor een vergelijkbaar oordeel bijvoorbeeld Kifid GC 2021-0189, vanaf overweging 3.17.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (...)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (...)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

“Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.”

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(...)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(...)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(...)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens roepen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10

Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(...)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

(...)

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(...)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(...)

b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (...)

Relevante artikelen uit het BW

Artikel 6:74

1. Iedere tekortkoming in de nakoming van een verbintenis verplicht de schuldenaar de schade die de schuldeiser daardoor lijdt te vergoeden, tenzij de tekortkoming de schuldenaar niet kan worden toegerekend.

2. Voor zover nakoming niet reeds blijvend onmogelijk is, vindt lid 1 slechts toepassing met inachtneming van hetgeen is bepaald in de tweede paragraaf betreffende het verzuim van de schuldenaar.

Artikel 7:528

- 1. Onverminderd artikel 526, betaalt de betaaldienstverlener van de betaler, in geval van een niet-toegestane betalingstransactie, de betaler onmiddellijk het bedrag van de niet-toegestane betalingstransactie terug en in elk geval uiterlijk aan het einde van de eerstvolgende werkdag, nadat hij bekend is geworden met de transactie of daarvan in kennis is gesteld.*
- 2. Op grond van het eerste lid herstelt de betaaldienstverlener van de betaler de betaalrekening die met dat bedrag is gedebiteerd in de toestand zoals die geweest zou zijn wanneer de niet-toegestane betalingstransactie niet had plaatsgevonden. De valutatdatum van de creditering van de betaalrekening van de betaler is uiterlijk de datum waarop het bedrag was gedebiteerd.*
- 3. Het eerste lid is niet van toepassing indien de betaaldienstverlener van de betaler redelijke gronden heeft om fraude te vermoeden en hij deze gronden schriftelijk aan de Autoriteit Financiële Markten meedeelt.*
- 4. Indien de betalingstransactie via een betaalinitiatiedienstverlener wordt geïnitieerd, betaalt de rekeninghoudende betaaldienstverlener onmiddellijk, en in elk geval uiterlijk aan het einde van de eerstvolgende werkdag, het bedrag van de niet-toegestane betalingstransactie terug en herstelt hij, in voorkomend geval, de betaalrekening die met dat bedrag was gedebiteerd, in de toestand zoals die geweest zou zijn wanneer de niet-toegestane betalingstransactie niet had plaatsgevonden.*
- 5. Ingeval de betaalinitiatiedienstverlener aansprakelijk is voor de niet-toegestane betalingstransactie, vergoedt hij de rekeninghoudende betaaldienstverlener op diens verzoek onmiddellijk de geleden verliezen of de aan de betaler terugbetaalde bedragen, waaronder het bedrag van de niet-toegestane betalingstransactie. Overeenkomstig artikel 527, tweede lid, is de betaalinitiatiedienstverlener gehouden te bewijzen dat, binnen zijn verantwoordelijkheid, de betalingstransactie is geauthenticeerd, juist is geregistreerd en niet door een technische storing of enig ander falen in verband met de betaaldienst waarmee hij is belast, is beïnvloed.*
- 6. Aanvullende financiële compensatie kan worden vastgesteld overeenkomstig het recht dat van toepassing is op de tussen de betaler en zijn betaaldienstverlener gesloten overeenkomst of de tussen de betaler en de betaalinitiatiedienstverlener gesloten overeenkomst, indien van toepassing.*